

A.-Θ έ μ α Β-15. Καθημερινά το άτομο γίνεται δέκτης με πομπό την παιδεία όλων όσων συμβαίνουν, Ιδιαίτερα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αποτελούν ένα πομπό παιδείας, ο οποίος έχει τη δύναμη να επιβάλλει, χωρίς την ανάγκη να πείθει, να δίνει, χωρίς την ανάγκη να δέχεται, να πληροφορεί, χωρίς να ρωτάει, να διδάσκει χωρίς να θέλει να μάθει. Υπάρχει όμως η αντίληψη ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης επιδρούν μονομερώς στην παιδεία κάθε ατόμου. Βρίσκετε σωστή την άποψη αυτή; Να δικαιολογήσετε τα αίτια του προβλήματος και να διαγράψετε πιθανότητες επίλυσής του. -

B.-Θέση διαπιστωμένη από το θέμα: Μέσα μαζικής ενημέρωσης και παιδεία.

Γ.-Ουσία του περιεχομένου: Η μονομερής επίδραση των μέσων μαζικής ενημέρωσης στην παιδεία του ατόμου. Έννοια, σημασία και αίτια ανυπαρξίας σωστής ενημέρωσης. Άρση του προβλήματος.

Δ.-Περιορισμοί του θέματος: Μέσα μαζικής ενημέρωσης: δέκτης-πομπός παιδείας. Αντίληψη ότι τα Μ.Μ.Ε. επιδρούν μονομερώς στην παιδεία κάθε ατόμου. Τα αίτια, η σημασία και η έννοια της σωστής ενημέρωσης. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης πομπός παιδείας με δέκτη το άτομο. Αλληλεπίδραση.

Ε.-Ανάλυση του θέματος με βάση τον προβληματισμό του: Α. Σχολιασμός της θέσης του θέματος. Η έννοια της σωστής ενημέρωσης: πομπός παιδείας, επιβάλλει, πείθει, δίνει, δέχεται, πληροφορεί, ρωτάει, διδάσκει, μαθαίνει. Κάποια στοιχεία δεν είναι αναγκαία να υπάρχουν, αυτά είναι: "χωρίς την ανάγκη να πείθει", "χωρίς την ανάγκη να δέχεται", "χωρίς να ρωτάει", "χωρίς να θέλει να μάθει". Τα στοιχεία αυτά δημιουργούν και το πρόβλημα, αφού η ύπαρξή τους είναι αναγκαία για μια σωστή μαζική ενημέρωση. Η σωστή ενημέρωση θα πρέπει να είναι και δέκτης, όπως είναι και πομπός θα πρέπει να διακρίνεται από: αντικειμενικότητα, υπευθυνότητα, πληρότητα, εγκυρότητα, ακρίβεια, να δίνεται έγκαιρα, να μην δέχεται παρεμβάσεις, να έχει κατάλληλη οργάνωση και γνώση των θεμάτων που προβάλλει.

Ορισμός: γνωστοποίηση γεγονότων που συμβαίνουν σε εθνική και παγκόσμια κλίμακα έγκαιρα και σφαιρικά. Ο πολίτης δεν γίνεται επιστήμονας, αλλά μαθαίνει ακριβώς αυτά που είναι αναγκαία για τις γνώσεις του, αφού παρακολουθεί τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις. Β. Η σημασία: ανταπόκριση στο ρόλο του πολίτη, πολίτης συμμετοχος στις πολιτικές διαδικασίες, συμβολή στην πνευματική ανανέωση, στην απόκτηση κριτικής ικανότητας, ουσιαστικής γνώσης, στην επικράτηση της διαλεκτικής, στην επίγνωση των κοινωνικών απαιτήσεων, στην κοινωνική προσαρμογή, στην επικοινωνία και αμοιβαία κατανόηση μεταξύ των ανθρώπων, στην ποιότητα ζωής, στην ενημέρωση για την ελευθερία και στήριξη της δημοκρατίας. Γ. Τα αίτια που δεν υπάρχει σωστή ενημέρωση: Η πολιτεία, με τα μέσα που διαθέτει και τους θεσμούς που η ίδια καθορίζει και συντονίζει να παρέμβει προς τη σωστή κατεύθυνση. Ο πολίτης, με το έντονο προσωπικό του ενδιαφέρον, τη δραστηριότητα και τη συμμετοχή του, πρέπει να την αναζητήσει. Η ενημέρωση επιτυγχάνεται και ολοκληρώνεται με την αδιάκοπη και ειλικρινή επικοινωνία πολίτη-κοινωνίας. Οι λόγοι: αδιαφορία, έλλειψη προβληματισμού και κοινωνικής ευθύνης, απομάκρυνση από τα γεγονότα και τα πολιτικά φαινόμενα, έλλειψη διαλόγου. Την ευθύνη φέρουν ιδιαίτερα: οικογένεια, σχολείο. Ακόμη, δεν τηρούν τα πλαίσια και τις αρχές λειτουργίας, αφού γίνονται μέσα αποκληροφόρησης, απόκρυψης και διαστρέβλωσης της αλήθειας, δεν έχουν μια σωστή διαλεκτική, αφού η σχέση κοινωνίας-ατόμου είναι μονόπλευρη, ο πολίτης λειτουργεί μόνο ως παθητικός δέκτης, αρνούμενος να αντιληφθεί τον κοινωνικό του ρόλο. Ο έντονος καταναλωτισμός στρέφει το άτομο σε πρότυπα διαβρωτικά για την προσωπικότητά του, η ύπαρξη προσωπικών προβλημάτων οδηγεί το άτομο στην εσωστρέφεια και τη αδιαφορία, ο έντονος ατομικισμός που διαμορφώνεται από τον άκρατο οικονομικό ανταγωνισμό δημιουργούν τις βασικές αιτίες της αλλοτρίωσης του ατόμου. Υπάρχουν ακόμη λόγοι πολιτικοί (προπαγάνδα, λογοκρισία, κατευθυνόμενη πληροφόρηση). Ο ενημέρωτος ή ελάχιστα ενημερωμένος πολίτης γίνεται πιο εύπιστος. Γενικά υπάρχει ακόμη ανυπαρξία πνευματικής και πολιτιστικής κίνησης και υποδομής. Δ. Αντιμετώπιση πορεία για σωστή ενημέρωση, οι φορείς να λάβουν μέριμνα, αμοιβαία εμπιστοσύνη, ειλικρινείς σχέσεις πολίτη-κοινωνίας, αυτογνωσία και κοινωνική συνείδηση, διάλογος. ΣΤ. -Χρησιμοποίηση βοηθημάτων με προκαθορισμένα πρότυπα: Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ζ. -Κοινωνιολογικό πρόβλημα: Σχέση αλληλεπίδρασης ατόμου και κοινωνίας: παιδεία και σωστή ενημέρωση.